

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

***** APARE DUMINECA *****

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Nr. 522 E ex 1930.

Circulară.

Atragem din nou luarea aminte a oficiilor noastre protopresbiterale și parohiale din eparhie, că toate socoțile comunelor bisericesti au să se treacă prin consiliul și adunarea parohială ce se întrunesc în urma art. 39 al Statutului în primul trimestru al anului, care urmează anului pe care s'au încheiat socoțile.

Dreptaceea, socoțile pe anul 1929 au să se aducă spre deliberare în corporațiunile parohiale, care negreșit se vor întruni în cele dintâi trei luni ale anului 1930.

După trecerea lor prin corporațiunile parohiale se vor înainta de cătră oficiul parohial, împreună cu documentele justificative, prin oficiul protopresbiteral, Consiliului eparhial — spre suprarevizie, cu excepțiunea oficiilor parohiale aparținătoare tractului Caransebeșului, care deocamdată le vor înainta direct Consiliului nostru eparhial.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Propaganda culturală-religioasă.

Hotărît, nu mai putem sta cu mâinile în sân!

Când toate în jurul nostru mișcă febril, când pretutindenea lumea se sbate, se agită, nu mai putem sta în pasivitate, în nepăsare! Torentul concepțiilor noi, năvala descoperirilor felurite cu realizările lor practice, mână omenirea tot înainte; singuri noi să rămânem dar izolați de orice mișcare, de orice acțiune nouă, când știut

este că izolarea e precursora unei morți sigure?...

O propagandă religioasă intensă se impune și nouă, o propagandă religioasă culturală în popor! Multe și nenumărate sunt motivele care ne determină la începerea ei; enumerarea lor este de prisos.

Un lucru se constată totuș; că cetățenii unei împărății, fondate de Dumnezeu însuș — creștinii — pe zi ce trece nesocotesc datorințele lor de atari cetățeni. Pe zi ce trece faptele lor desmint calitatea lor onorifică și mândră, de creștini. Legăturile între ei și stăpânire sunt firave; se răcesc raporturile reciproce dintre ei; un duh anarhic se furișează și sapă la temeliiile cele sfinte ale acestei împărății!

Care să fie pricina acestui rău? Din ce cauză „s'a înțelenit ogorul Mântuitorului” și nu mai răsare dintr'ânsul floarea virtuților creștine, dragostea, mila, iertarea? Ogorul e înțelenit, holda e pustie, căci lucrătorii sunt ca niște năimiți și munca lor de puțină ispravă; bruna de avut este nesupravegheat de nimeni și atunci pot veni furii în voie, în noapte sau în zi îndiferent, și o dijmuesc și turma o împrăștie..

Care este dar — în asemenea împrejurări — rolul nostru, al celor responsabili de conducerea sufletelor credincioase? Să ne împietrim în groază, în indiferentism, în frică? Nu, căci *Dumnezeu ni-a dat duhul puterii, al dragostei și al deplinei înțelepciuni, nu pe cel al temerii* (II Timotei 1, 7).

Indiferent de cauzele răului, să ne trudim dar a-l curma, prin remedii potrivite! Să'ncepem desțelinirea holdei sufletesti printr'o propagandă religioasă, de învățare și de întărire în învățăturile de credință ale bisericii. *O mișcare culturală-religioasă pe toate fronturile — și îndeosebi în poporul dela sate — este postulatul cel mai impe-*

rios, pe care timpurile ni-l reclamă! Nici un ostaș, nimeni să nu întrelase a da sprijinul cuvenit în lupta ce pornim împotriva duhurilor întunecului credinții și a necredinții. Preoți, învățători și intelectuali, toți să-și uniască forțele lor sufletești în vederea luptei comune, care deopotrivă interesează pe toți!...

Consiliul eparhial va pune la îndemână posibilitatea tipăririi în condiții bune și lesnicioase a broșurilor ce vom răspândi în popor. Preoții harnici își vor oțeri puterile lor sufletești, cei de pană vor da concursul lor prețios, cu toții vor susține și încuraja răspândirea cuvântului scris!*

Convinși suntem că muncind se *aprinde darul lui Dumnezeu dat prin punerea de mâni*; muncind în scris ca și cu graiu viu, se servește porunca de învățarea poporului, dată de Mântuitorul Christos.

Cu Dumnezeu dar înainte!

Necesitatea relațiilor dintre Biserică și Stat.

De: **Isaia Suru.**

Cât privește membrii Bisericii, însuși Mântuitorul a zis „veniți după mine și vă voi face pe voi vânători de oameni“ (Mat. 4, 19), deci toți câți au fost botezați în Christos, au aceeași credință și participă la aceleași taine. Aceasta reeșă și din definiția ce dă Bisericii marele catehism creștin: „comunitatea de oameni întemeiată de Dumnezeu, care sunt legați între ei prin credință, legea dumnezeiască, ierarhie și Sf. Taine“.

Aceiași indivizi sunt și membrii societății. Ei s'au unit în societăți civile, adecă în State, în baza unui contract aprobat de voința generală a societății, în vederea celor necesare pentru viața pământească.

Aceiași membrii formează, deci, și Biserica și Statul,¹⁾ fie ca credincioși fie ca cetățeni.

Mijloacele și natura lor sunt potrivite, în armonie cu scopul urmărit de fiecare în parte, așa Biserica, uzează de mijloace spirituale, nu neglijând pe cele materiale cari stau în raport direct cu misiunea ei, iar statul se folosește de puterea materială.

Din asemănarea celor de mai sus urmează în chip logic că „Biserica lui Christos se deo-

sebește de Stat, întocmai cum sufletul de trup, acesta este supus Statului iar acela Bisericii, totuși pot și trebuie să poată subsista amândouă lângă olaltă, căci precum vedem că trupul și sufletul, deși sunt două elemente eterogene, dar totuși formează un om, carele în privința trupului e cetățean al Statului și în privința sufletului e membru al Bisericii“²⁾.

Deci, precum corpul nu poate exista fără suflet și sufletul fără corp tot așa, ca Biserica și Statul să poată funcționa normal, trebuie ca între ele să existe legături cât mai strânse și de aici necesitatea relațiilor dintre Biserică și Stat, în baza unei legi naturale.

Urmează în consecință că, aceiași indivizi formând cele două societăți, „e necesar ca actele cerute de scopul celei prime să nu pună nici un obstacol actelor sociale cerute de scopul celei a doua“³⁾ e necesar prin urmare ca între cele două societăți să existe relațiuni normale pentruca aceiași oameni cari le compun să-și poată ajunge scopul pentru care au fost creați de Dumnezeu. Așa că fie care din cele două societăți nu sunt decât un mijloc eficace în raport cu scopul lor.

Dacă cele de mai sus sunt adevărate, nu mai puțin e adevărat că ori de câte ori adevărurile de mai sus au fost călcate în picioare nesocotindu-se, s'au făcut în capul unghiului, întocmai ca și piatra din cuvintele Mântuitorului „piatra pe care nu o au băgat în seamă ziditorii acestea s'au făcut în capul unghiului“ (Mat. 21, 42). Cât pentru ilustrare, istoria ne este martoră.

Încă înainte de venirea Mântuitorului, în State păgâne, slăbind sentimentul religios, și în legătură cu aceasta relațiunile dintre Stat, căci în ultimul timp nu existau decât ca formă, s'a pregătit indirect prăbușirea lor de mai târziu. Încât un cercetător al acestor timpuri obsearvă pentru poporul roman, că tăria lui nu s'a putut păstra nici prin bogăție, nici prin știință, ci imperiul roman a fost puternic numai atâta timp cât Statul s'a confundat cu mormintele strămoșilor și cu altarele romane⁴⁾.

Apoi Statul Romano-Bizantin considera ca un avut necesar religia, de zălog al bunei propășiri a statului și pentru aceea el s'a ocupat și singur a stăruit pentru stabilirea religiei.⁵⁾

Dacă atunci s'a simțit această necesitate, când religia nu era nici umbră de adevăr, cu atât mai vârtos s'a simțit această necesitate,

²⁾ Andrei Bar. Șaguna Comp. de Drept Canonic 1868 p. 280.

³⁾ I. Louis Demeurcau op. c. p. 264.

⁴⁾ Fustel de Coulanges op. c.

⁵⁾ I. S. Berdukov. Curs. Drept Bisericesc. Trad. S. Bălănescu p. 825.

*) Articolele resp. bucășile pentru popor vor apărea întâiu în formă de supliment la „Foaia Diecezană“, pe urmă se vor culege în broșuri.

1) Bineînțeles în Statele creștine.

după venirea lui Iisus Christos față de Biserica lui, în care era adevărul deplin.

Așa imperiul bizantin, după ce Biserica creștină se organizează, fie că i-a recunoscut influența binefacătoare în vederea scopului urmărit de Stat, fiind o instituțiune ce propagă moralitatea, iubire față de aproapele, supunerea față de autoritățile lumesti, se ruga pentru împărat etc. deci ajuta Statul în menținerea ordinii și a păcii, — fie că i-a recunoscut necesitatea și pentru viața de dincolo de mormânt, adevărată ei chemare.

Iată ce scriu împărații Teodosie II și Valentinian III, către episcopii alexandrini. „Starea imperiului nostru se bucură de cinstirea lui Dumnezeu, deoarece între ea și imperiu sunt multe lucruri comune... ele se ajută reciproc... adevărată credință luminează prin dreptate și statul se află în floare când unește în sine credința și dreptatea“⁶⁾. Convinși de acest adevăr, împărații bizantini au dat legi prin care respectau sărbătorile, au dat Bisericii drept de protecțiune, a scutit clerul de a plăti dări etc. ba au mers până acolo în cât Iustinian a decretat ca legile bisericesti, adevărat canoanele să fie egale în putere cu legile imperiale, deci le-a așezat pe același pedestal.

În veacurile de mijloc împărații Bizanțului știind ce folos aduce Biserica Statului, prin unitatea de credință, ori de câte ori cucerea vre-un ținut, trimetea misionari pentru a câștiga și sufletește respectivul ținut.⁷⁾

Chiar și Mohamed II cucerind la 1453, Constantinopolul, știind ce influență are Biserica creștină asupra Statului și de ce forță spirituală se bucură, a căutat să fie în relațiuni bune cu ea — dar următorii lui și-au scimbat atitudinea.

În apus Biserica din cauza împrejurărilor favorabile în care se afla șeful ei, nu numai că a căutat să fie în relațiuni normale cu statul, ci voia chiar să-l subjuge, deunde războaie și conflicte. necurmăte, până ce în timpul din urmă a ajuns aproape de normal.

(Urmează).

Nu se respectă repausul duminical.

Din cele vr'o 80 sărbători anuale, legea repausului duminical prevede abia 8 sărbători bisericesti și toate Duminecile de peste an, în care ar trebui să vedem aplicându-se cu rigoare litera legii.

Apostolul Pavel a zis: Unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. (Rom. 4, 15). În cazul acesta, este lege, dar este și mai mare călcarea de lege.

Dela promulgarea acestei legi am observat o vădită abatere dela dispozițiile ei. Câte sate, atâtea feluri de aplicare a legii vezi. Cărsiumi, deschise în zile de sărbători și de Dumineci, prăvălii, târguri, beții și iar beții cu urmările ei cunoscute de toată lumea. Nici un organ nu vezi căruia să i-se pară, că așa se calcă o lege, care ar trebui respectată. Și e și mai dăruș, când nerespectarea ei vine de sus, ba chiar dela acel corp care se numește făuritor de legi. Să mă explic: Sunt vr'o câțiva ani decând observ, că în ziua Duminecii se face viza livrelor diferitelor contingente, numărătoarea vitelor pe sate, incasarea dărilor, execuțiile, iar astătoamnă comisia militară tot în zi de Duminecă a făcut viza cailor, căruțelor din 5 comuni, concentrându-le astea toate în sat la noi.

Acum mai nou alegerea de senator în acest județ a avut loc tot Duminecă în 26 Ianuarie a. c. Trecând prin mulțimea oamenilor ce stăteau înaintea secției de votare, am auzit un bătrân zicând; săracă lume ce vremuri am ajuns, clopotele ne chiamă la sfânta biserică, iar țara ne chiamă la votare. Am trecut tăcut mai departe spre sfânta biserică, rușinându-mă singur de ușurătatea acelor ce nu se ostenesc să vadă înainte pe ce zi au fixat alegerea de senator.

Cred că n'or fi că judecătorul din Evanghelie care „de Dumnezeu nu se teme și de oameni nu se rușina“ (Luca, 18, 2).

Era o vreme când noi orice călcare de lege din partea asupritorilor noștri de eri o trâmbițam în parlamentul lor și în toate foile noastre, iar azi o lege votată de ai tăi, pentru ai tăi, se nesocotește și se calcă în picioare îndată după promulgare și de cei de jos și de cei de sus.

Montesquieu a zis: Când călătoresc într-o țară nu caut să văd, dacă este înzestrată cu legi bune, ci dacă se execută legile ce are.

Neamul acesta crescut în credința străbunilor săi așteaptă să i-se respecte puținele zile de odihnă prevăzute în lege, căci destul îndură din partea gurilor viclene ale străinilor, precum și din partea bârftorilor credinței sale strămoșesti, cari nici azi nu încetează a spune oamenilor, că sărbătorile de astăzi nu sunt cele adevărate.

Priviți aiurea, departe, la cel mai bogat popor din lume, la americani, și veți vedea cu ce respect se poartă ei față de ziua Domnului.

⁶⁾ Harduini I. 1344 D. N. Milaș o. c. p. 579.

⁷⁾ Gh. Diehl: Byzance după Arhim. Scriban.

În unele state ale Americii, în zi de Duminecă nu e permis jocul nici muzica. Nici circ, nici teatru, nici cinematograful. Dumineca nu e deschis. În unele localități nu se vând nici măcar țigări sau băuturi nespirtuoase. Sunt oprite chiar jocurile de distracție, cum e de pildă biliardul. Contract încheiat sau tocmeală făcută în zi de Duminecă, sunt fără valoare. Vrajbele întâmplătoare în zi de Duminecă sunt cu mult mai aspre pedepsite, ca cele din zi de lucru. (I. Podea protop).

În țara palatelor ce zgârie norii s'a prohibit alcoolul și s'a reglementat altfel legea pentru ținerea repausului duminical.

Cu toată bogăția ce o au, nu se dejosesc prin faptul, că Dumineca, de dimineața până seara o petrec în rugăciune, servind Aceluia, dela care vine „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit“.

Spre binele tuturor și al țării, dacă vă mai numiți creștini, țineți și respectați repausul duminical!

Cornea, 1930.

Nicolae Văleanu
preot.

Poșta Consiliului Eparhial.

Celor două oficii parohiale, cari au înaintat Consiliului eparhial preliminarul pe anul 1930 în câte un singur exemplar le comunicăm, că preliminarele sunt a se trimite în câte două exemplare originale, dintre cari unul se restituie după aprobare spre a servi comunei bisericesti de cinozură pe anul respectiv, iar celalalt exemplar se oprește pe seama colecțiunii tuturor preliminarilor din eparhie, care colecțiune se păstrează la Consiliul eparhial, pentru a se putea culege informațiuni și a se exercita controlul cuvenit în orice moment.

Banii tasurilor din anul 1929 cu menire specială, întrucât nu s'ar fi deportat până acum, să se deporteze negreșit în cursul lunii Februarie a. c. oficiilor protopresbiterale, spre trimitere Cassei diecezane, cu excepțiunea comunelor bisericesti din tractul Caransebeșului, care vor deporta acești bani direct Cassei diecezane tot în cursul lunii Februarie a. c. fie pe calea poștei, fie prin bărbați de toată încrederea, cari vin pentru daraverile lor la Caransebeș, fie prin însuși conducătorii oficiilor parohiale, cari au cale la sediul episcopiei.

Colaboratorii vechi și noi ai Fcii diecezane sunt rugați să-și dea osteneala, ca citind arti-

colul de fond al Nrului prezent, să se apuce de scris după modelul *pildei fiului vătăcit* sau în fine în orice alt mod pe care îl cred instructiv și de folos pentru popor.

Redacția.

ȘTIRI

Locale.

Conferința de Luni J. a. a Dlui profesor universitar și fost ministru *Alexandru Lapedatu* cu subiectul „*două națiuni, două politici, Românii și Ungurii între anii 1848-1859*“ a fost de un interes și o importanță nebănuite de mare pentru noi. Distinsul conferențiar a etalat înaintea noastră o valoroasă pagină de istorie contemporană. O paralelă între două politici, una a Ungurilor și alta a noastră a Românilor ne-a dus la rezultate foarte instructive. Ungurii pașoptiști în frunte cu Ludovic Kossuth au avut concepțiile cele mai curioase despre *națiune*. Concepții curioase deoarece erau contradictorii. Niciodată Românii n'au putut să se înțeleagă cu dânșii; nici Bălcescu nu s'a înțeles dar cu Kossuth. Revoluția a eșuat și dincoaci și în Principate. Capii revoluțiilor se împrăstie în toate părțile; lor le revine sarcina de a pregăti, în străinătate o atmosferă favorabilă pentru cauza națiunilor lor. Și intradevăr cu toții, Unguri și Români, se achită conștiincios de această datorie. Războiul Crimeii din 1853 provocând o mare conflagrație în orient, diplomația europeană plecă urechea la strigătul popoarelor de aici. Propaganda exilaților din 1848 dădu roade... *însă diferite*. Căci Românii în anul 1859 ajung în situația de a-și vedea realizate multe din dorințele lor, pe când Ungurii la această dată, în urma absolutismului austriac, erau aproape neexistenți. Toate acestea din cauză, că pe când Românii duceau o politică realistă și sănătoasă, ungurii planau în eroarea unei politici fără baze reale; ei necunoscând pulsul vremilor și al posibilităților.

Logodnă princiară. A. S. R. Prințesa Ileana a României s'a logodit în 30 Ianuarie a. c. cu Conte Alexandru de Hochberg fiul Alteței Sale Serenissime Prințelui de Pless.

Avansare binemeritată. Dl *Ian Mărilă* revizorul Județului Severin, membru în Adunarea eparhială și consilier onorific în secția culturală a Consiliului nostru eparhial a fost numit inspector al învățământului primar din județul Timiș-Torontal.

† **Ana Maghețiu născută Radu** soția preotului nostru Aurel Maghețiu din Toager, după o scurtă dar grea suferință și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Joi în ziua de 30 Ianuarie a. c. După răposata au rămas două fiice orfane.

Odihnească în pace!

Plecarea Dlui profesor Charles Rist, consilier tehnic la Banca Națională pentru supraveghierea operațiunilor pentru stabilizare, după ce și-a terminat misiunea avută va pleca luna aceasta din țară.

Pilda fiului rătăcit.

(Luca 15, 11-32).

„Un om avea doi feciori. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: tată, dă-mi partea ce mi se cade din avuție. Și le-a împărțit lor avuția. Și nu după multe zile adunând toate feciorul cel mai tânăr, s'a dus într'o țară departe, și acolo a risipit toată avuția sa, viețuind întru desmierdări.

Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare într'acea țară; și el a început a se lipsi. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, și l-a trimis pe el la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pântecele său cu rădăcinile ce mâncau porcii: și nimeni nu-i da lui. Iar viindu-și întru sine, a zis: câți argați ai tatălui meu sânt îndestulați de pâne, iar eu pier de foame! Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice lui: Tată, greșit-am la cer și înaintea ta. Și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău: fă-mă ca pre unul din argații tăi.

Și sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l-a văzut pe dânsul tatăl lui, și i s'a făcut milă și alergând, a căzut pe grumazii lui și l-a sărutat pe el. Și a zis feciorul: tată greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintâi și-l îmbrăcați pe el și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui. Și aducând vițelul cel gras, îl junghiați și mâncând să ne veselim: că fiul meu acesta mort era și a înviat și pierdut era și s'a aflat. Și au început a se veseli.

Iar feciorul lui cel mai mare era la țarină și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și chemând pre unul din slugi, l-a întrebat ce sânt acestea. Iar el a zis, că fratele tău a venit și a junghiat tatăl tău vițelul cel gras, pentrucă sănătos pre el l-a primit. Și s'a mâniat și nu vrea să între; iar tatăl lui eșind, îl ruga pe el. Iar el răspunzând a zis tatălui său: iată, atâția ani slujesc ție și niciodată porunca ta nu am călcat, și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Iar când veni fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta în desfrânări, junghiași lui vițelul cel gras. Iar el a zis lui: fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sânt. Ci se cădea a ne veseli și a ne bucura, căci fratele tău acesta mort era și a înviat și pierdut era și s'a aflat“.

E foarte ușor de înțeles. Cei doi feciori nu erau unul ca altul. De bună seamă, că amândoi au fost crescuți pe lângă tatăl lor, învățând și unul și altul lucrul câmpului; dar pe când cel mai mare — deși va fi lucrat mai mult de cât cel mic — nu s'a gândit niciodată să-și ceară partea lui de avere, celalalt face tocmai contrarul. Se vede, că nu-i plăcea să muncească din greu; nu-i plăcea să-l arză soarele, să-l ploaie și să stea în bătaia vântului. Destul și bine că într'o bună zi se înfățișează înaintea tatălui său, cerându-și partea de avere. Bietului tată i se va fi rupt inima de durere, văzând pe unul din cei doi copii ai săi hotărît să plece, depărtându-se de casa părintească și pornind în lumea largă. Totuș, nu strică voia copilului, împărți avețea în două, cel mic își luă partea cu sine și plecă în voia Domnului. Celui mai mare, de sigur că îi părea și lui rău după tratele său, dar îi părea rău mai cu seamă că averea lor frumoasă — la care lucra el cu atâta trudă — trebui să se înjumătățiască, după pofta unui copil!

Și porni fiul în lume, ducându-se încotro îl mânau ochii... și banii. Iar banii — căci avea bani mulți — îl mânau departe, spre țări stăine, spre orașe mari. Așa se și întâmplă, tânărul nostru ajuns într'o țară străină și depărtată. Acolo ce credeți că făcea el? S'a pus pe altfel de muncă, pe comerț, de pildă? Nici vorbă; dacă nu i-a plăcut lui munca câmpului, nici altfel de muncă nu i-a plăcut. Bani avea, s'a apucat de petreceri. Își petrecea azi, își petrecea mâine, zi și noapte într'una își petrecea.

Dar pe lume toate au un sfârșit! Așa se sfârșiră și banii acestui tânăr. Și fără bani ce putea el să facă? Știm doar, că de lucrat nu-i plăcea să lucre. Au nu de răul lucrului plecase el dela casa tatălui său? Destul și bine că ne mai având bani, el începu să sufere lipsă. Foamea îl chinuia. Și unde mai puni, că și în țara aceea se făcuse toamete. Suferiau și cei cari mai aveau câte ceva, d'apoi el care nu avea nimic pe lume! Era cât pe aci să cadă în năpasta morții.

O întâmplare norocoasă totuș, dădu peste el, unul din locuitorii țării îl puse păstor la porcii săi. Și păscând el porcii, i se lăsa lui la roșcoavele ce mâncau aceia, atâta îi era foamea de mare. Trăia numai ca să nu moară.

Dar viața aceasta nu era pentru el, nu o mai putea suferi; când la casa tatălui său argații, slugile aveau barem pâne câtă vreau, el stătea aci aproape să moară de foame; și atunci

ii veni lui în gând ceva, de care se prinse ca de ultima lui scăpare: gândul de a-se reîntoarce la tatăl său. Să se întoarcă la el, să-i cadă în genunchi și cu lacrimi în ochi să-i ceară ertare.

Și el făcu precum se gândi.

Se duse la tatăl său, iar acesta nu numai că îl iertă, dar porunci slugilor să-i îmbrace cu haine și încălțăminte noi, vițelul cel gras să-l taie și mâncând să se veseliască, prăznuind aflarea celui pierdut.

Fiul cel mare era la câmp și nu știa despre cele ce se întâmplaseră, iar auzind cântece și jocuri s'a mirat. Unul din slugi, întrebând fiind îi răspunse ce este și el supărându-se foc, nu voia să între. Tatăl lui veni dar și începu să-l roage și să-l îmbuneze, iar el îi aruncă în față, că acest nemernic nu așa trebuia primit, că el și-a mâncat partea lui de avere și în fine, că lui niciodată nici măcar un ied nu i-a dat să-și petriacă cu prietenii săi, iar acestui rățacit, i-a înjunghiat vițelul cel gras. Îi răspunse dar tatăl: „fiule... se cădea tu ne veseli căci fratele tău mort era și a înviat, și pierdut era și s'a aflat!”

*

Să luăm dar, iubiți cetitori, pe rând: pe tatăl, pe fiul cel mare și pe fiul cel mic în cercetare și să vedem din purtarea și din faptele lor ce e bun și ce e rău la fiecare dintr'ânși!

Tatăl celor doi feciori este neapărat un tată bun ca pânea caldă. El are doi feciori și pe amândoi îi iubește deopotrivă. Dovadă, e că îi crescuse pe amândoi alături de sine ținându-și casa cu ei. Când unul din ei vrea să-l părăsiască el suferă în inima lui, din dragostea mare ce o are însă, el îl lasă să-și facă voia...

Cât va fi suferit acest biet tată în tot timpul când fiul său al doilea era departe. Ce durere, ce jale pe capul lui, căci nu știa nimic de soarta lui! Îl crezuse pierdut, îl crezuse chiar mort. Nimeni nu putea să-l mângăie și nici nu l-ar fi putut mângăia! El însuși l-a lăsat să plece așa în neștire, el singur plătia dragostea prea mare, suferind acum întru sine!

O, dar Cerul e îndurător! Fiul cel pierdut se reîntoarce. Și atunci bucuria tatălui e neînrămurită. Toate poruncile de primire ce dă el slugilor, sunt mărturia unei bucurii fără hotar. Inima lui sfâșiată în două se vindecă acum dintr'odată. În văpaia dragostei lui de tată iubitor se topește orice urmă din necazul ce mai are pentru sburdănia acestui copil neascultător! Toți se bucură cu el, toți se veselesc împreună; pe cel mare dintre frați îl roagă fierbinte să intre în casă — umilindu-se înaintea lui în bucuria lui mare. Și de ce oare? *Pentru că cel mort a înviat, cel pierdut s'a aflat!*...

Față de feciorul cel mare nu cred să aibe oare careva dintre noi atragere. El este un om

închis, mic de suflet și răutăcios. În inima lui nu începe iubire nici chiar pentru fratele său, d'apoi pentru altul străin. Pe el revenirea fratelui său nu-l mișcă, ci rămâne afară, împietrit de ură și necaz. *Milă* nu simte pentru el, căci nu-l iubia, iar unde nu-i iubire, nu-i nici milă. El pe slugi întreabă ce este în casa lor. Se lasă rugat de tatăl său să vină spre a fi și el de față la bucuria comună a familiei lor!

Fiul cel mic ni se înfățișează *întâi* ca un copil neascultător, căci de bună seamă, că tatăl său nu i-a dat decât staturi bune, că l-a învățat să iubească holda tatălui, munca câmpului și tot ce era în jurul casei. Dar degeaba toate. Și-a pus în gând să plece și pace bună. N'a ținut seama de dragostea părintelui său care suferia în adâncul inimii lui, nu s'a gândit că-l va vătăma, cerând așa, din senin partea lui de avere, care înjumătățindu-se l-ar jigni și pe tată și pe fratele mai mare, cel care lucra cu drag la ea!

Dar *neascultarea* de părinți se răsbună urît pe copii încăpățânați și ea se răsbună și pe tânărul nostru. Banii se duc, mai ales când i-ai câștigat ușor sau i-ai moștenit fără de nici o sudoare, fără nici un merit; d'apoi când mai și trăiești în belșug, nu lucrezi nimic, ci risipești numai, atunci repede ajungi la sapă de lemn!

El cunoscuse bielșugul, traiul ușor, dar sărăcia care întretimp bătea la ușa lui, îi înhăță acum cu totul! Și sărăcia, mizeria, foamea în cari ajunse fură bună școală pentru răsfățatul acesta de copil. El își *recunoaște* de acum greșeala sa și *căindu-se* pentru tot ce a făcut, se hotărî a se înapoia la casa tatălui său. Nu ca *fiu* doria el să fie reprimat în casa pe care el — în nesocotința lui — o părăsise așa dintr'odată, dar ca simplu argut, adevărat slugă.

Este dar frumos dela acest tânăr, care se lăpădase oarecum de casa lui, să vadă că n'a făcut bine aceea ce a făcut! *Recunoașterea* păcătoșeniei sale, *recunoașterea* că pe căile pe cari apucase el nu mai ajunge decât la o ratăcire sigură, la prăpastie sufletească și trupească, sunt întâiul pas spre îndreptare. Și dacă se facu întâiul pas, cei următori urmaseră dela sine!...

Ceeace am avea însă de învățat dela el, este *căința* lui curată și sinceră! Căința care l-a făcut să nu mai aibe zi și noapte liniștită, căința care a transformat sufletul lui și i-a umplut inima de durere pentru greșelile lui multe! Fără căință, el nu s'ar fi dus la casa tatălui său, dar el s'a dus căci îl mâna această căință. Ea îi apasă umerii, îi sdrobește toate puterile și-l face să cadă înaintea tatălui său cerându-i *iertare*. Această *iertare* veni degrabă, mai 'nainte de a se fi gândit el, căci tatăl său nu așteptă *rugăminți și lacrimi* ca să-l ierte, ci îi alergă în cale, *căci îl iertase de mult!*

Stindardul Inaltei Regențe. Prin înalt decret regal s'a fixat astfel stindardul Regenței: Stindardul Înălților Regenți cari nu fac parte din familia regală, este format dintr'un pavilion dreptunghiular, în culorile naționale, având pe galben și pe ambele fețe steaua mică a Regatului României, compusă din cele trei scuturi cu coroana de oțel.

Când unul din Înălții Regenți este însuș I. P. S. S. Patriarhul României, stindardul de mai sus va avea pe una din fețe și steaua Sfintei Patriarhii a Bisericii ortodoxe române.

Noul prefect al județului Timiș-Torontal a fost numit Dl. Dr. Valeriu Boleanțu, avocat în Deta, membru al Adunării noastre eparhiale. D-sa — fost pe vremuri sub-prefect — a arătat totdeauna deosebită sollicitudine intereselor noastre bisericești și culturale; nădăduim, că în această înaltă dignitate va arăta aceeași bunăvoință și sollicitudine, de până acum.

Comitetul școlar al școlii Normale de învățători Caransebeș

Nr. 505-1929/30 școl.

Convocare.

On. membrii ai comunității școlare depe lângă școala normală de învățători din Caransebeș sunt rugați a lua parte la *Adunarea generală* care se va ține la 23 Februarie 1930 ora 11 a. m. în sala profesorală a școlii.

Intrucât la această dată nu se vor intruni membrii în număr reglementar, adunarea generală se va ține la 2 Martie 1930 fără considerare la numărul membrilor prezenți.

Ordine de zi:

1. Dare de seamă despre activitatea și gestiunea comitetului în anul 1929; descărcarea comitetului.
2. Aprobarea bugetului pe anul 1930.
3. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 11 Februarie 1930.

Președinte:

Secretar:

Gheorghe Repede

Gheorghe Neamțu

Convocare.

Clubul sportiv „Păstrăvul” aduce la cunoștință membrilor săi și pe această cale, că adunarea generală e fixată pe ziua de 2 Martie și se va ține în sala mare a restaurantului „Parizon” la ora 3 și 1/2 după masă. În caz că în această zi nu se vor prezenta membrii în numărul recerut de statute, adunarea se va ține în Duminica viitoare, în acelaș local și la aceeaș oră.

Caransebeș, la 7 Februarie 1930.

Comitetul.

Întreg prețul de abonament pe anul 1930 are să se trimită imediat și direct pe adresa Librăriei și Tipografiei diecezane din Caransebeș, indicându-se pe cuponul mandatului poștal în ce scop se trimite banii.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia de clasa III din comuna Verciorova rămasă vacantă prin moartea repositului preot Mărtin Vernichescu se publica concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pe lângă următoarele:

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jughere, după care neul ales va plăti toate impozitele.
2. Birul și stola parohială uzitată.
3. Locuința în casa parohială.

Văduva preotului Mărtin Vernichescu în senzul Ș-ului 26 al Regulamentului pentru parohii, are dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg dela moartea preotului. Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs, — prin Prea Onoratul oficiu protopresbiterial al Caransebeșului —, Consiliului parohial din Verciorova și a-se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, — cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual — în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea, însă nu în ziua de alegere.

Verciorova, din ședința consiliului parohial ținută la 24 Ianuarie 1930.

Ioan Munteanu m. p.

Solomon Popa m. p.

președinte.

1-3

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

***

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecezan ddo 4 Maiu 1928 Nr. 2574 B. ex. 1928 se eserie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I de clasa I-a din Jebel, protopresbiteratul Buziașului, rămasă vacantă după repositul preot Coriolan Popoviciu, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente sunt:

1. Una (1) sesiune parohială, constatătoare din 32 jug. pământ arător. Un (1) intravilan și un (1) estravilan după cari alesul are a suporta toate darile publice.
  2. Venitele stolare esistente în parohie.
  3. Bir parohial uzuat.
- Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, să-ș trimită recusele conform regulamentului pentru parohii adresate consiliului parohial din Jebel, Prea On. Oficiu protopresbiterial al Buziașului, având să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici cum în ziua alegerii.

Jebel, din ședința consiliului parohial, ținută la 27 Octomvrie 1929.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Nr. 653 B ex 1930.

Acest concurs se publică cu aceea că parohia este de clasa II.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută la 5 Februarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 233 și 234 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei urbane din Timișoara și mixte din Caransebeș de sub Nr. 19360/928 și 5494 1928 efectuându-se execuțiunea la 16 Martie 1929 în favorul urmăritului Ștefan Fenyő din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Martin Ganda domiciliat în Timișoara pentru suma de 2539 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 10.000 Lei — bani și anume: Una mașină de strung fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2729/1929 G. pentru încasarea creanței de 2539 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Septembrie 1928 și speșele de 1073 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 28 Februarie 1930 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii KX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la Ianuarie 1930.

Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 232 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 6671/1928 efectuându-se execuțiunea la 16 Martie 1929 în favorul urmăritoarei firma „Frajli Friedrich din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Armin Berger subst. prin adv. Dr. E. Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 622 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: Una mașină pentru tăiat fân se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2730/1929 G. pentru încasarea creanței de 622 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 anuarie 1928 și speșele de 531 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 28 Februarie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 490 Port. 1929

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 805/1929 efectuându-se execuțiunea la 5 Iulie 1929 în favorul urmăritorului Eugen Donner din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3971 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 6600 Lei — bani și anume: 1. un lavoar cu tablă de marmoră neagră și oglindă de cristal, 2. un dulap de fag, 3. un otoman cu covor, 4. un dulap cu furnier, 5. un birou masă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5876/1929 G. pentru încasarea creanței de 3971 Lei — bani capital cu 12% interese din

4 Februarie 1929 și speșele de 1762 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 17 Februarie 1930 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 380 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 12535/1926 efectuându-se execuțiunea la 20 Septembrie 1926 din Timișoara în favorul urmăritorului Eugen Németh din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 20.000 Lei — bani capital și acces. mobile se sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 30.000 Lei — bani și anume: 1. una mașină de burghiat, 2. una mașină pentru strung fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4046/1926 G. pentru încasarea creanței de 20.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 August 1926 și speșele de 4012 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 28 Februarie 1930 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 8 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2954/1928 efectuându-se execuțiunea la 4 Ianuarie 1929 în favorul urmăritorului Ioan Bălc din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 2120 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 9400 Lei — bani și anume: 1. una masă cu patru scaune cu piele, 2. două paturi, 3. două noptiere, 4. două dulapuri, 5. un lavoar cu tablă de marmoră cu oglindă de cristal se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 229/1929 G. pentru încasarea creanței de Lei 2120 capital cu 12% interese din 20 Maiu 1928 și speșele de 1428 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 21 Februarie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, M. Guran.

„BANCA CETATEA“ S. A. IN MEHADIA.**Convocare.**

Domnii acționari ai „Băncii Cetatea“ s. a. în Mehadia prin aceasta se invită la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Mehadia, în localul institutului la 9 Martie 1930 la oarele 11 a. m. cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale, numirea de către președinte a unui notar și 2 verificători.
2. Raportul Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori; aprobarea bilanțului pe anul 1929. Distribuirea beneficiului net. Darea absolutului Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori.
3. Aprobarea salariilor funcționarilor fixate de Consiliul de Administrație.
4. Alegerea a 2 membrii în Consiliul de Administrație.
5. Propuneri.

Consiliul de Administrație.

Activa		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1929		Pasiva	
Cassa	22.346—			Capital societar	1.000.000—
Efecte Scontate	3.433.021—			Fond de rezervă	135.905—
Acționari	65.000—			„ „ „ extraord.	16.000—
Mobilier	1—	3.520.368		„ „ „ pt. creanțe duș.	110.000—
				Depuneri	1.661.670—
				Creditori	503.680—
				Venit	93.113—
		3.520.368			3.427.255—
					93.113—
					3.520.368—

Pierderi		Contul Profit și Pierderi		Profit	
Spese: Portpostal, călătorii, luminat incălzit	105.859—			Dobânzi—Provizii	454.951—
Impozit	111.979—				
Salare	144.000—	361.838			
Venit	93.113—	93.113			
		454.951			454.951—

Nestor Feneșan m. p.
director executiv.

Căpușa Ioan m. p.
subdirector.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Nestor Feneșan m. p.

Ioan Trapșa m. p.

Ioan Căpușa m. p.

Ioșif Căpușa m. p.

Zaharia Guleran m. p.

Aureliu Colojoară m. p.

Ioan Căpușa m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Mehadia, la 10 Ianuarie 1930.

Dimitrie Rădac m. p.
președinte
contabil expert.

Nicolae Iștoc m. p.

Ioșif Crăciunescu m. p.

Ioșif Balacel m. p.

Gheorghe Jurescu m. p.

„MUNTEANA“
CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII IN CORNEREVA

Convocare.

Domnii acționari ai Cassei de păstrare societate pe acții „Munteana“ din Cornereva sunt invitați a participa la a

XXV-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 23 Februarie 1930 oarele 2 p. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării, numirea de către președinte a unui notar și 2 verificatori.
2. Raportul Consiliului de Administrație despre gestiunea anului 1929, prezentarea bilanțului, raportul Comitetului de Censori și darea absolutului, propunerea Consiliului de Administrație și a Comitetului de Censori pentru împărțirea beneficiului realizat.
3. Propuneri, întrate conform statutelor.

Consiliul de Administrație.

N. B. Pentru a putea exercita dreptul de votare, domnii acționari sunt rugați să-și depună acțiunile la institut până la 19 Februarie ora 10 a. m.

Activa	Contul bilanț la 31 Decemvrie 1929		Pasiva	
Cassa în numerar	189.665 50		Capital societar	200.000 --
Cambii de bancă și ipotecare	351.571 7		Capital societar emis. 1929	90.000 --
Conturi curente acoperite	268.205 20	3.783.922 20	Fond de rezervă general	115.000 --
Efecte	63.600		Fond de rezervă dotarea a. 1929	20.000 --
Bănci	63.631		Fond de rezervă pentru dubioase	29.250 --
			Fond cultural	7.020 59
			Depuneri spre fructificare	1.769.730 --
			Reescont	972.467 --
			Credite de cont-curent	676.960 --
			Dividendă neridicate	14.017 35
			Creditori	5.485 76
			Interese transitorii	125.000 --
			Beneficiu net	75.888 --
		4.100.818 70		4.100.818 70

Perdere	Contul profit și pierdere		Profit	
Interese după depuneri	197.314 --		Dobânzi la scont	380.182 --
Interese după reescont	157.924 --		Dobânzi la efecte	8.517 --
Interese după cont-curent	181.524 --	536.762	Provizțiuni și dobânzi la cereale	385.427
Impozite	38.650			
Salarii	71.535			
Spese	39.291			
Chirie	12.000			
Beneficiu net	75.888			
		774.126		774.126

Cornereva, la 31 Decemvrie 1929.

Ioan Grozăvescu m. p.
dir. executiv

Gheorghe Belcota m. p.
contabil

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Petru Fotoc m. p.   Gheorghe Belcota m. p.   Ioan Grozăvescu m. p.   Grigore Vasilescu m. p.
Dr. Liviu Grozăvescu m. p.   Ioan Armaș m. p.   Petru Belcota m. p.

Subsemnatul Comitet de Censori, examinând conturile prezente, le-am aflat în ordine și consonanță eu registrele institutului.

Isidor Tatarlu m. p.   Carol Schwab m. p.   Ioan Dulcu m. p.
Ion Radulescu m. p.   Gheorghe Cristescu m. p.